

РЕШЕНИЕ

№ 5765

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4345** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от В. Т. С. с постоянен адрес: Гр. С., [жк], вх. Г, ет. 10, ап 41, със съдебен адрес: [населено място], [улица], адв. Дружество „К., К. и съдружници“, чрез адв. В. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0321- 000084 от 24.04.2021 г., издадена от Младши оперативен дежурен И. П. към ОДМВР-Т., РУ-П., с която на основание чл. 171, т. 2А б.„А“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и се моли същата да бъде отменена. Твърди се, че към 24.04.2021г. жалбоподателя не е собственик на автомобил И. 35 С 15 с рег. [рег.номер на МПС] .

В съдебно заседание жалбоподателят В. Т. С., редовно призован, не се явява, представлява се от адв.К.. Адв. К. моли съдът да уважи жалбата. Моли да бъде обърнато внимание, че Заповед № 21-03021- 000084 от 24.04.2021 г., срещу А. К. К. няма отношение към процеса. Видно от текста ѝ заповедта е нищожна. Отново е адресирана срещу ненадлежен адресат. Посочено е, че удостоверението за управление на МПС на К. е идентично с това на С.. Претендира разноски, за което представя

списък.

Ответникът МЛАДШИ ОПЕРАТИВЕН ДЕЖУРЕН КЪМ ОДМВР - ГР. Т., РУ - ГР. П., редовно призван, не се явява, не се представлява. Постъпило е становище, че тъй като към настоящия момент жалбоподателят В. Т. С. не е адресат на заповед № 21-0321-000084/24.04.2021 г. за налагане на ПАМ на основание чл.171, т.2а, б."а" от ЗДвП, счита че не е налице правен интерес от обжалване на същата от негова страна. Предвид това моли производството по образуването по жалбата му, срещу посочената заповед, по адм.д.№ 4345/2021 г. по описа на Административен съд София - град да бъде прекратено.

Заинтересована страна ДИРЕКТОРА НА ОДМВР – Т., редовно призвана, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 24.04.2021 г. от служители на Районно управление - П., осъществяващи контрол на пътното движение, е съставен АУАН № GA416256/24.04.2021 г., срещу В. Т. С. от [населено място] за това, че на същата дата, около 13:19 часа, в общ. П., на третокласен път № 204, като водач на МПС "И. 35 С 15" с рег. [рег.номер на МПС], управлява същото след като е лишен от право да управлява МПС по административен ред с НП № 19- 4332-016635/02.04.2019 г., влязло в сила на 25.02.2021 г. При проверката е отнето СУМПС на водача, както и две регистрационни табели с [рег.номер на МПС]. С оглед на това, че разпоредбата на чл.171, т.2а от ЗДвП предвижда да бъде прекратена за срок от 6 месеца до една година регистрацията на ППС на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от водач, който е лишен от право да управлява МПС по административен ред, от инспектор И. И. П. - мл.оперативен дежурен в "Оперативна дежурна част" към Районно управление - П. при Областна дирекция на МВР - Т. е издадена заповед №21- 0321-000084/24.04.2021 г. за налагане на ПАМ на основание чл.171. т.2а. б."а" от ЗДвП.

Издадената заповед за прилагане на ПАМ погрешно е адресирана към водача на превозното средство - В. Т. С., а не към собственика на същото, който, видно от приложената справка от Автоматизирана информационна система Централна база - КАТ, е [фирма], ЕИК[ЕИК].

Съгласно чл.18б, ал.5 от Наредба № 1-45/24.03.2000 г. за прекратяване на регистрацията по ал.1, т.9 структурното звено, където е установено нарушението, изпраща в отдел/сектор "Пътна полиция" при СДВР/ОДМВР по регистрация на ПС екземпляр от заповедта за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл. 171, т.2а от ЗДвП., където се отразява причината и датата на служебното прекратяване на регистрацията на ПС в автоматизираната информационна система КАТ (АИС - КАТ) и се отбелязва отнемането на табелите с регистрационен номер и част втора на свидетелството за регистрация. С оглед тази разпоредба издадената заповед за прилагане на ПАМ, срещу жалбоподателя е изпратена в СДВР. След изпращането ѝ в РУ - П. е получено писмо рег.№ 4332р-30198/09.06.2021 г. на началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което ЗППАМ за прекратяване на регистрацията на ППС с рег. [рег.номер на МПС] е върната, като е посочено, че същата следва да бъде коригирана и наложена на

собственика на превозното средство - [фирма], ЕИК[ЕИК].

След направена справка за собствеността на автомобила, на 21.06.2021 г. указаната корекция е извършена, като е променен адресата на принудителната административна мярка. Направената промяна е отразена в Автоматизирана информационна система "Административнонаказателна дейност" (АИС АНД). На същата дата насочената срещу собственика на превозното средство ЗППАМ е изпратена за връчване на А. К. К. - законен представител на [фирма], ЕИК[ЕИК].

По делото е представена издадената срещу собственика на МПС с рег. [рег.номер на МПС] заповед за прилагане на ПАМ на основание чл. 171, т.2а, б."а" от ЗДВП, както и справка от АИС АНД по картоната на ЗППАМ, от която може да се види, че заповед № 21-0321-000084/24.04.2021 г. за прилагане на ПАМ по чл.171, т.2а, б."а" от ЗДВП, издадена на 24.04.2021 г. от И. И. П. - мл.оперативен дежурен в РУ - П. при ОДМВР - Т., е с адресат А. К. К., в качеството му на представител на [фирма], както и отразената корекция, извършена на 21.06.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок срещу Заповед за ПАМ, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел. Оспорената заповед следва да съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването ѝ, и да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДВП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДВП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Представени са доказателства, относно компетентността на И. П. към ОДМВР-Т., РУ-П. на длъжността Младши оперативен дежурен, предвид това, съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДВП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки. В т. 2а, б „а“ е посочено, че се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство се управлява от водач, който не е правоспособен водач, за срок от

6 месеца до една година.

Така издадената заповед е издадена обаче в противоречие с материалната разпоредба на чл. 171, т.2а, б. а от ЗДВП, тъй като жалбоподателят не е собственик на МПС, чиято регистрация е прекратена. Това представлява основание за отмяната заповедта, съгласно чл. 146, т. 4 от АПК.

Чл. 171, т.2а, б. а от ЗДВП, предложение последно предвижда прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което е лишено от право да управлява моторно превозно средство по административен ред. Следователно, адресат на въпросната заповед би следвало да е посоченият в документите за регистрация на МПС собственик, а не лицето, което го е управлявало неправомерно.

От събраните по делото доказателства става ясно, че процесното МПС с временно прекратена регистрация не е собственост на жалбоподателя, а е собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК]. По тази причина, жалбоподателят не може да бъде адресат на тази заповед. Непосочването на точния адресат на заповедта е винаги съществено процесуално нарушение, тъй като законът изисква ПАМ да се налагат на собственика на МПС, а не на лицето, което го е управлявало. Неправилното определяне на адресата на акта е винаги съществено нарушение на административно-производствените правила, което нарушение, на основание чл. 146, т.3 от АПК, е самостоятелно основание за отмяната на обжалваната заповед.

Следвало е да бъде направена своевременна справка за собствеността на автомобила и ПАМ да бъде адресирана до него. Вместо това е извършена корекция, за която липсва основание в ЗДВП, като е променен адресата на принудителната административна мярка и същата е насочената срещу собственика на превозното средство А. К. К. - законен представител на [фирма], ЕИК[ЕИК] в заповед със същия номер и дата като първоначално издадената, срещу В. Т. С..

По делото е представена издадената срещу собственика на МПС с рег. [рег.номер на МПС] заповед за прилагане на ПАМ на основание чл. 171, т.2а, б."а" от ЗДВП, както и справка от АИС АНД по картоната на ЗППАМ, от която може да се види, че заповед № 21-0321-000084/24.04.2021 г. за прилагане на ПАМ по чл.171, т.2а, б."а" от ЗДВП, издадена на 24.04.2021 г. от И. И. П. - мл.оперативен дежурен в РУ - П. при ОДМВР - Т., е с адресат А. К. К., в качеството му на представител на [фирма].

По делото е прието като писмено доказателство направена справка за собствеността на автомобила, на 21.06.2021 г. и е установено, че това е [фирма], ЕИК[ЕИК].

Посоченото писмено доказателство-справка, опровергава констатациите в оспорената ПАМ, че именно жалбоподателя В. Т. С. е собственик на цитирания автомобил. Фактът, че към 24.04.2021г. същият не е собственик на моторното превозно средство, обосновава изводът, че не са налице основанията за издаване на оспорената заповед за прилагане на ПАМ.

С оглед изложеното оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена в противоречие с разпоредбата на чл.171 ал.1, т.2а б"А" от ЗДВП и при несъответствие с целта на закона и следва да бъде отменена.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски в производството. Направено е своевременно искане, за заплащане на направени по делото разноски, за

адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., изчислено на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.04 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и д.т. в размер на 50 лв. Претендираната сума до 600 лв. отхвърля като неоснователна и недоказана.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. Т. С. с постоянен адрес: [населено място], [жк], вх. Г, ет. 10, ап. 41, със съдебен адрес: Гр. С. 1000, [улица], адв. Дружество „К., К. и съдружници“, чрез адв. В. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0321- 000084 от 24.04.2021 г., издадена от Младши оперативен дежурен И. П. към ОДМВР, РУ П., с която на основание чл. 171, т. 2А б.“А“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА ОДМВР-Т., РУ-П., да заплати на В. Т. С., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 650/шестстотин и петдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: